

Cal un pla de lluita i un gir a l'esquerra per aturar la repressió i fer possible la República catalana

written by Lluita Internacionalista | 23 de desembre de 2018

Els brams de la dreta, del PP, de Ciudadanos i de Vox no han de fer bona la cara "amable" de Sánchez i el seu govern, que garanteix la repressió i impedeix el dret d'autodeterminació de Catalunya. I és per això, i per la data escollida, i perquè hi ha presos i preses, exiliats i exiliades, i perquè hi ha centenars de perseguits, i perquè comencen els judicis pel primer d'octubre... que el Consell de Ministres es reuneixi a Barcelona, acompanyat del desplegament de 1.300 policies i guàrdies civils, és una provocació i fa del tot imprescindible la resposta amb la mobilització com s'ha donat aquest divendres.

Abans-d'ahir, Pedro Sánchez i Quim Torra escenificaven un gest "pel diàleg". ¿Però quin diàleg amb els i les preses i assegurant per activa i per passiva que el govern del PSOE no reconeixerà el dret d'autodeterminació? Només faltava l'Ada Colau –que dona cobertura a Sánchez– i la Patronal de Foment, fent d'amfitrions. Una foto que intenta esborrar l'octubre de l'any passat.

La famosa divisió de poders que esgrimeixen per tal de deixar mans lliures als tribunals i justificar que el Govern "no pot fer res", és tan falsa com ho explicava el tuit de Cosidó, portaveu del senat del PP. La burgesia assegura sota tres claus el seu poder de classe, que quedi ben lligat, no sigui que a vegades pugui fallar una de les potes. I avui la realitat és que el poder judicial és qui vol venjar la humiliació que el poble català va imposar a l'Estat el 1r d'octubre i el 3 d'octubre. No només perquè les imatges de la repressió van recórrer el món, sinó perquè a més tot l'aparell de l'Estat i un costosíssim dispositiu van ser incapaçs d'aturar el referèndum. I això no ho perdonen i estan disposats a imposar sancions i sentències exemplars. L'Estat

no afluixa, aquesta és la realitat a la qual hem de fer front. Però aquest Estat monàrquic ferotge no pot amagar que està ferit. El poder judicial que dictarà sentències exemplars per als dirigents catalans, és el mateix que rectificava en una acció sense precedents els impostos de les hipoteques en benefici dels bancs, el mateix que uns mesos enrere era assenyalat per l'actual ministra de Justícia d'aprofitar viatges oficials a l'estranger per abusar de menors, el mateix poder que dicta resolucions escandaloses com les de la Manada o d'Altsasua. No és només la justícia la que perd tota credibilitat, ho són les altres institucions, inclosa la corona. I creixen els referèndums populars per qüestionar la monarquia, com els d'universitats i barris de Madrid.

Però tampoc ens enganyem amb el que passa a la direcció del moviment per la República catalana. La paràlisi de Puigdemont/Torra i d'ERC és més que notable. Poden vendre fum de la construcció virtual republicana, però la realitat autonòmica del Govern sorgit de les eleccions de fa un any, és inqüestionable. La mateixa formalització de la reunió d'ahir amb Sánchez és un nou intent d'aquesta normalització. Però el poble no afluixa, i com ho vam fer el mateix 1r d'octubre i el 3, la determinació desborda la política de les direccions de PDeCAT i ERC. Aturar la repressió, alliberar els i les preses, avançar més enllà exigeix urgentment construir una nova referència política i un pla de lluita per a fer efectiva la ruptura.

I des de Lluita Internacionalista (dins l'acord CUP-CC) afirmem que aquesta nova referència i el pla de lluita cal que suposin un gir a l'esquerra del procés cap a la República catalana:

1) Una defensa sense fissures de la llibertat de tots i totes les encausades. No hi pot haver cap condemna: cal preparar un nou octubre. Cal organitzar una nova vaga general. Els i les preses són a Catalunya i cal exigir que, en un acte de sobirania, siguin alliberats i alliberades.

2) Un gir a l'esquerra perquè república ha de significar una solució als greus problemes que té el poble treballador català: desnonaments, salaris i pensions que cauen, deficiències greus en sanitat i ensenyament públics ... Els beneficis patronals ja han remuntat la crisi: les nostres condicions de treball i els nostres serveis públics, no. Per

això, des de la mobilització cal exigir al Govern resposta a les demandes socials. Només amb aquesta component social, sectors de la classe obrera veuran un futur en la República Catalana.

3) Cal coordinar una campanya amb el País Valencià i les Illes, amb el poble Basc, amb la resta de pobles de l'Estat contra la monarquia, contra el règim del 78, per una ruptura amb el franquisme que ens van negar a la transició.